

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas complectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369547365

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369547365>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369547365>

LOG Id: LOG_0050

LOG Titel: Caput Vigesimum Nonum. Majana foetida. Majana utan. - Negen en Twintigste Hoofdstuk. De stinkende Majane

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

CAPUT VIGESIMUM NONUM.

Majana foetida. Majana utan.

Hæc herba æque ad Majanas, quam ad urticæ mortuas referri potest. Simplicem emittit caulem, sesqui pedem altum, inferius parum angulosum, superius rotundum, binis inferioribus articulis terræ inçumbentibus. Cuivis articulo bina adstant folia sibi opposita cum quibusdam aliis minoribus, seu ipsorum loco lateralis excrescit ramus, cumque subsequenti pari illa crucem formant, quæ cum illis Urticæ foliis maxime convenient, ad oras subtiliter ferrata, crassiuscula, sed flaccida & contracta, pilosa lanugine obducta, quales & cuncti sunt caules. Cum petiolo tres pollices longa sunt, ac binos lata, odoris gravis & integrati, ita ut vix ipsi diu quis adstare possit.

In caulim supremo rotunda & lanuginosa excrescit spica, vix binos pollices longa, & culmum crassa, inferiore parte binis foliolis ornata. Spica hæc constat ex multis capitulis, undique circa caulem in orbem positis, & adeo adunatis, ut unum quasi forment corpus. Exhibit autem hæc flosculum pusillum, planum, albicantemque seu purpurascens, qui mox decidit, intusque tum exhibit bina ternave granula, parum dehiscent, ac facile decidunt, quum fracentur. Radix vulgaris ac vilis est.

Nomen Latine Majana foetida; Malaice Majana utan, & Majana bussoe, h. e. Majana foetida. Javanice Sulanking.

Locus. Ad parvos reperitur aquarum lapsus & rivulos, qui vicissim exsiccantur per solem, atque ubi solum est faxosum.

Uus Amboinenibus ignotus est. Javani ejus folia edunt cum Daun contu, Coriandro, & Muſſi, ad abdominis tormina tollenda, quæ ex frigidis oriuntur flatibus.

Carim tumba part. 10. Fig. 93. in hort. Malab. descripta quodammodo convenit cum hæc Majana foetida, sed ibi nullus ingratus adscribitur ipsi odor, indicaturque medicatum ex illa destillari oleum, ut & alium porro usum, qui ibi explorari potest.

CAPUT TRIGESIMUM.

Herba moeroris. Daun tsjinta.

Binæ Daun tsjinta obcurrunt species, quas ambas in hoc capite describam. Apud vulgus pro congeneribus *Herba sentientis* supra libr. 8. descriptæ habentur, eodemque denotantur nomine, quum vero hujus mirabilem ac singularem proprietatem non habent, quod nempe foliola ad tactum peregrini cuiusdam corporis non contrahant, tanquam varias potius eas describam.

In binas distinguuntur species, in albam & rubram. *Daun tsjinta alba* simplicem, rectum, & rotundum erigit caulem, binos tres pedes altum, qui transversaliter in laterales se se dividit caules sine ordine & ample distantes, palmam vel spithamam longos. Hinc adstant pusilla & tenera foliola alternata, illis Indigo similia, angustiora, & rariora, digitu unguem longa, superius rotunda, inferius angustata, superne eleganter viridia, ac fere non venosa, inferne grisea seu glauca, venulis protuberantibus. In teneris plantulis octo decemque ab utraque pinnæ parte foliola locantur extremo solitario. In adultis & proiectioris ætatis septendecim, novendecim, & viginti ab utraque parte. Foliorum sapor amaricat instar Pisorum, aliorumve leguminum. Sub pinna foliosa prope quodvis foliolum viride locatur capitulum, vix Viciæ magnitudinem habens, ex quo flosculus excrescit pusillus, stellatus, & albicans, in sex apices distinctus, quem insequitur iterum viride capitulum, sed minus, & glabrius priore, quod sensim fumeum contrahit colorem. In hoc reperiuntur in tribus distinctis cellulis sex parva, fusca, & semi lunæ formia semina. Cuncta hæc capitula in inferiore petiolorum ac foliolorum parte locantur, ita ut superius vix dignosci possint, pluri-maque ipsorum pars ante maturitatem decidit.

Tom. VI.

NEGEN EN TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

De stinkende Majane.

Dit kruid kan zoo wel onder de Majanas, als onder de doven netelen gebragt werden. Het schiet op met een enkele steel, anderhalf voet hoog, beneden wat hoekig, boven rond, met de twee of drie onderste leden op de aarde bukkende. Aan ieder lid staan twee bladeren tegens malkanderen, met nog enige kleindere of in derzelver plaats een zydetak, en met het volgende paar in 't kruis: zy gelyken de netelbladeren, aan de kanten fyn gezaagt, dikagtig, dog slap, rimpelig, met een barijge wolagtigheid bekleed, gelyk ook alle de steelen zyn. Zy zyn met den steel drie duimen lang, en twee breed, zwaar, en onlieffelyk, zoo dat men qualyk daar by duren kan.

Aan 't opperste der steelen komt een ronde en wolagtige aaire voort, schaars twee duimen lang, en een schaft aik, onder aan met twee kleine blaadjes. De aaire is gemaakt van vele kleine knopjes, rontom den steel in kringen staande, en digt boven malkander, zoo dat ze een ligbaam maken. Zy vertoonen een klein plat, witagtig, of peersch bloempje, 't welk straks afvalt, en dan hebben ze van binnen twee of drie zaadkorreltjes, wyken wat van malkanderen, en vallen ligt af, als men ze strykt. De wortel is slacht, en gering.

Naam. In 't Latyn Majana foetida; in 't Maleits Majana utan, en Majana bussoe, dat is stinkende Majana; op Java Sulanking.

Plaats. Men vind het aan kleine waterlopen en beeks-kens, die met beurten uitdroogen, en daar een steenige grond is.

Gebruik. By de Amboinen is 't onbekent. De Javanen eeten zyne bladeren met Daun contu, Coriander en Muſſi, om 't buikkrimpel te verdryven, 't welk van koude winden komt.

Carim tumba part. 10. fig. 93. in hort. Malab. beschreven, heeft eenige overeenkomst met deze Majana foetida, dog wert in gemelden Hort. geen onlieffelyken reuk toegeschreven, maar gezegd, dat er een Medecynale olye daar van gedistilleert wert, nevens meer ander gebruik, dewelke ziet aldaar.

DERTIGSTE HOOFDSTUK.

Het droevige Kruid.

Men heeft twee zoorten van Daun tsjinta, die ik beide in dit Hoofdstuk zal beschrijven. Zy werden by de gemeene man voor medezoorten van Herba sentiens, boven lib. 8. beschreven, gebouden, ook met eenen naam beteekent. Dog om dat ze deszelfs wonderlyke eigenschap, zyne blaadjes op 't aanraken van een vreemd lichaam te sluiten, geenzins hebben, zoo zal ik ze liever voor byzondere kruiden beschrijven.

Zy zyn verdeelt in witte en rode zoorten. De witte Daun tsjinta schiet op met een enkele regte en ronde steel, twee en drie voeten hoog, die zig over dwers in zyde-steelen verdeelt, zonder order, en wyd van malkanderen, een band of een span lang. Hier aan staan kleine en teere blaadjes verwijselt tegens malkander, die van Indigo gelyk, dog smaller en ydeler, een nagel van een vinger lang, vooren rond, en agter toessmallende, boven schoon-groen, en skier zonderaderen, beneden grys, of blauw-groen, met uitbuilende adertjes. Aan de jonge ryskens staan agt of tien blaadjes, aan ieder zyde met een vooruit alleen. Aan de volwassene en oudere zeventien, negentien, of twintig aan ieder zyde. De smaak van de bladeren is bitteragtig, gelyk erwete en andere plukvrugten. Onder den bladdragenden steel by ieder blad staat een groen knopje, schaars zoo groot als een Witse, waar uit werd een klein gestern en witagtig bloempje, in ses spitsjes verdeelt, waar op volgt weder een groen knopje, dog kleinder, en gladder dan 't eerste, 't welk met 'er tyd rookverwig wert. Hier in vind men in drie celletjes ses kleine bruine en halfmaansgewijze zadekens. Alle deesse knopjes staan aan de onderzyde van bare steelen en blaadjes, zoo dat men ze van boven niet wel bekennen kan, en 't meeste deel valt voor baar ryphied af.

Radix

F

De